

[Ingefred Juul Andersen.]

kunnet fremskaffe udvalgets betænkning, men den må jo ligge til rådighed, når vi kommer til udvalgsarbejdet.

Selve lovforslagene skal jeg ikke komme ind på i enkeltheder. Der er såvel i bemærkningerne til lovforslagene som i den højtærede ministers udførlige fremsættelsestale givet et udmærket indblik i disse. Men jeg vil dog gerne rent principielt påpege, at der ved en sådan lovgivning er mange forskellige forhold, man skal tage i betragtning. Det må tages i betragtning, at der findes en veluddannet jordemoderstand, som kan påtage sig gerningen som fødselshjælper, at der skaffes de jordemødre, der ansættes, et passende arbejdsområde med ordentlig aflønning, og at de tilskud, der ydes fra offentlig side, fordeles på den mest retfærdige måde på de forskellige instanser. De her foreliggende lovforslag mener jeg indeholder ting, som kan sammenfattes i de punkter, jeg her nævnte, og jeg vil selvfølgelig mene, hvad den ærede forrige ordfører også var inde på, at lovforslagene må gennemarbejdes i et udvalg — og jeg vil endda sige: grundigt gennemarbejdes —, da det faktisk er en ny lovgivning.

På mit partis vegne kan jeg tilsige støtte til en velvillig og grundig behandling.

Lisbet Hindsgaul: Til de foreliggende lovforslag har jeg kun få bemærkninger at gøre. Jeg synes, det er praktisk og rigtigt, at bestemmelser, der angår jordemødre eller distriktsjordemødre, nu er delt således, at den almindelige jordemodergerning har sit grundlæggende lovområde og gerningen som distriktsjordemoderen sit, der derefter går videre til at omfatte bestemte løn- og pensionsbestemmelser.

Jeg ser i bemærkningerne til lovforslaget om udøvelse af jordemodergerning, at man i store træk har fulgt den samme sondring mellem de rettigheder og forpligtelser, som også den danske lægestand er undergivet, og det finder jeg meget naturligt. Som ordfører for mit parti er jeg den højtærede indenrigsminister meget taknemlig for begge lovforslag, idet jeg synes, de er klart og overskueligt affattet og alvorligt og bestemt understreger jordemodergerningens samfundsmæssige betydning, dens krav om kvalifikationer, uddannelse og ansvar, så jordemodergerningen med sin høje betydning herved placeres som et erhverv, hvis hævd og anerkendelse yderligere understreges.

Det har, så længe vi har tænkt over disse ting, været klart for os alle, at jordemoder-

standens livsvigtige opgave ikke alene karakteriseres ved jordemoderens fremragende faglige dygtighed, men også ved hendes menneskelige, psykiske indstilling i de kritiske timer, der ofte for en fødende kvinde og hendes nærmeste omgivelser bliver af uforglemmelig betydning. Takken herfor er måske ikke altid nået frem til hende, som den burde, men tusinder og atter tusinder af kvinder har følt den, og hver gang tanken har standset ved netop denne situation eller ved netop dette barns fødsel, har hun dybt og inderligt erkendt sin skyld — den skyld, der hedder en taknemlighedens stadig tilbagevendende gældspost.

Hvis jeg ser på jordemødrenes mulige vurdering af de lovforslag, vi i dag behandler, er jeg sikker på, at jordemødrene først af alle ønsker, at erhvervets udøvere må være veluddannede, pligtopfyldende, sunde og redelige mennesker, at diskretion og menneskelig forståelse må være naturlige udslag af den hjælp, man ønsker at give netop, når den hårdest tiltrænges. Her tænker jeg på den ulykkeligt stillede forladte, enlige kvinde i tiden før fødslen og i tiden efter denne.

At der også må være økonomisk forsvarlige forhold tilstede for dette erhverv, er mit parti naturligvis enig i, og gennem det andet lovforslag er den længe efterspurgte økonomiske ordning for distriktsjordemødrene omsider — nået frem, så at dagen og vejen for indehavere af denne stilling er betrygget. Personlig føler jeg det som en stor lettelse, at distriktsjordemødrene hermed er henført under lovgivningens almindelige bestemmelser om rettigheder og pligter for statens tjenestemænd. Jeg ser heri, at der fra samfundets side ydes den anerkendelse, der erhvervsmæssigt balancerer med det krav til jordemoderens erhverv, at man ved ansættelse af en distriktsjordemoder garanterer befolkningen, at der til enhver tid findes omgående hjælp, når fødsel skal finde sted i hendes distrikt. At distriktsjordemoderen som en offentligt ansat tjenestemand med det klart affattede lønningsområde derefter glider ind i pensionsforhold, også bestemt efter tjenestemandregler, understreger efter min mening den højtærede indenrigsministers ønske om at behandle distriktsjordemødrenes erhvervsmæssige stilling så korrekt, som det i tiden er muligt.

Jeg skal ved denne lejlighed ikke komme ind på de forskellige paragraffer eller afsnit, der klart er understreget i lovforslaget, idet jeg ligesom de øvrige partiers ordførere er klar over, at et så stort og så betydende